

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 191/05
19.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz čl.47. stav 2. tač.6. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi čl.19. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i optuženog AA, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K.105/04 od 17.11.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu čl.375. ZKP, u prisustvu optuženog AA, dana 19.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i optuženog AA i presuda Okružnog suda u Kruševcu K.105/04 od 17.11.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Kruševcu K.105/04 od 17.11.2004. godine oglašen je krivim AA zbog krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz čl.47. stav 2. tač.6. KZ RS u vezi čl.19. stav 1. OKZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 12 - dvanaest godina, u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 25.08.2004. godine do pravnosnažnosti presude; optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja lovačkog noža dužine sečiva 15 santimetara; optuženi je obavezan da sudu na ime paušala plati iznos od 5.000,00 dinara, a na ime ostalih troškova krivičnog postupka 40.290,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja; oštećena BB upućena je na parnicu radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva.

Protiv navedene presude izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Kruševcu, zbog odluke o krivičnoj sankciji, s predlogom da se prvostepena presuda preinači, tako što će se optuženom izreći kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju;
- optuženi AA, bez navođenja zakonskih razloga, a iz sadržine žalbe proizilazi da se prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje; žalbom je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda bude obavешten optuženi.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž.316/05 od 17.02.2005. godine predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Kruševcu, prvostepena presuda preinači i optuženom AA izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, a da se žalba optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu čl.375. ZKP u prisustvu optuženog AA a u odsustvu uredno obavешtenih zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, advokata AB, razmotrio spise predmeta

zajedno sa pobijanom presudom pa je po oceni navoda žalbi, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. stav 1. tač.1. i 2. ZKP).

Optuženi AA u žalbi iznosi biografske podatke o sebi, opisuje na koji način i gde su se upoznali, a zatim i zaključili brak on i BB, kako su živeli, zbog čega su se razveli. Ističe da sin živi sa njim, da se oštećena BB o njemu nije starala niti redovno učestvovala u njegovom izdržavanju. U ostalom delu žalbe optuženi osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja sledeći pri tome svoju odbranu datu na glavnom pretresu, ističući da je kritičnom prilikom on bio napadnut kako od strane pokojnog oštećenog VV koji je u rukama držao drveni predmet dužine oko 40 santimetara, verovatno da je bila u pitanju nožica od starog nameštaja, tako i oštećene BB koja je imala neko sečivo. Optuženi se ne seća koliko puta je i kako je u odbrani zadao udarce nožem oštećenom VV, niti se seća kako je ozledio BB. Traži da se obavi rekonstrukcija događaja i prigovara oceni iskaza svedoka GG, DD, ĐĐ, u pogledu mesta i vremena izvršenja dela, kao i nesaslušanju svedoka koje je optuženi predlagao. U žalbi se ističe nezadovoljstvo optuženog u pogledu neangažovanja branioca koji mu je bio postavljen po službenoj dužnosti, što je uticalo na pravilnost sprovođenja dokaznog postupka.

Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi optuženog neosnovani i da je činjenično stanje u pobijanoj presudi potpuno i pravilno utvrđeno.

Pri tome je sud vrlo precizno opisao kakvi su bili odnosi između optuženog i BB za vreme trajanja njihove bračne zajednice, nakon razvoda braka, te vanbračne zajednice između BB i pokojnog oštećenog VV, a zatim je na detaljan način opisan ceo sled događaja u vezi izvršenja krivičnog dela u pitanju (strana 2. stav poslednji, strana 3. i 4. obrazloženja presude), pri čemu isti nije utvrđen samo na osnovu iskaza oštećene BB, već i iskaza svedoka na koje upućuje žalba, te drugih brojnih dokaza (strana 5., stav 2. obrazloženja presude). O saznanju u pogledu samog događaja izjasnili su se svedoci ĐĐ, GG, DD, DD, čije je iskaze prvostepeni sud pravilno ocenio navodeći šta prihvata a šta ne (u odnosu na svedoka GG) - strana 6. i 7. obrazloženja, kojima je, pored ostalih materijalnih dokaza potvrđena izjava oštećene BB (strana 5. stav poslednji, nastavljeno na strani 6.), što u svemu prihvata i ovaj sud. Dati su i valjani razlozi zašto nije prihvaćena odbrana optuženog o tome da je pokojni oštećeni VV u rukama imao drveni predmet, a oštećena BB sečivo (strana 10. i 11., stav 1. i 2. obrazloženja), pa je izmenjena odbrana optuženog data na glavnom pretresu u ovom pogledu, neprihvatljiva. I na kraju, razlozi o odbijanju predloga branioca optuženog da se saslušaju svedoci EE, te ŽŽ na okolnost poremećenih odnosa između optuženog i oštećene BB za vreme trajanja braka i nakon njihovog razvoda, kao i na okolnost da je ŽŽ poznata činjenica da je oštećena ranije pretela optuženom, a što se zahteva i u žalbi optuženog, dati su na strani 13., stav poslednji obrazloženja presude, koje prihvata i ovaj sud.

Ostali žalbeni navodi optuženog koji se odnose na činjenično stanje, nisu od bitnog značaja za ishod krivičnog postupka.

Prema tome, činjenično stanje - kako u pogledu činjenica koje čine obeležje krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koji se tiču psihičkog odnosa optuženog prema učinjenom delu, pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacijom dela po čl.47. stav 2. tač.6. KZ RS, u vezi čl.19. stav 1. OKZ i krivični zakon je pravilno primenjen, o čemu su u pobijanoj presudi dati valjani razlozi (strana 11., strana 12. stav 1. i 2. obrazloženja).

Ispitujući odluku o kazni, Vrhovni sud nalazi da su žalbe Okružnog javnog tužioca i optuženog u ovom delu neosnovane.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti i dat je odgovarajući značaj olakšavajućim okolnostima (optuženi je delo izvršio u stanju smanjene računljivosti, ali ne bitno, nije osuđivan, otac je dvoje punoletne dece, a na pretresu je izrazio kajanje u pogledu lišenja života pokojnog VV). Stoga je odmerena kazna optuženom sa uračunavanjem vremena provedenog u pritvoru srazmerna stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog, te nužna za ostvarivanje zakonom predviđene svrhe kažnjavanja - čl.33. OKZ.

Zato se suprotni žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca sa predlogom izricanja kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju, kao i oni na koje upućuje žalba optuženog, pokazuju neosnovanim.

Mera bezbednosti oduzimanja predmeta zasniva se na odredbi čl.69. OKZ, pa se zakonitost i pravilnost izricanja iste ni žalbama Okružnog javnog tužioca i optuženog ne dovodi u sumnju.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu čl.388. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Svjetlana Nikolić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpravka

vg